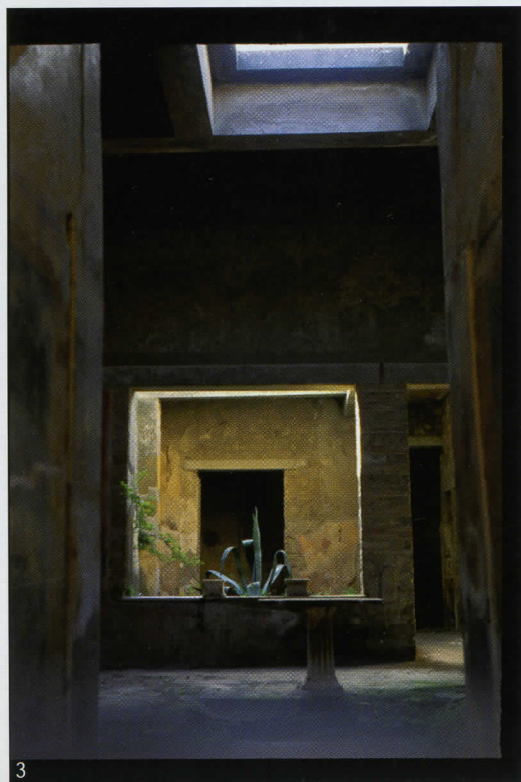

YAMAZAKI+IVANOVA architects

1. Списанията „СА“ документират времето на изключителна активност и новаторски идеи в изкуството и архитектурата в началото на ХХ век.
2. Изглед от ателието на Константин Мелников, част от дома му в Москва
3. Римска вила в Помпей
4. Кабинетът на Гропиус във Баухаус
5. Огледалото се прибира и затваря кутията. Така тя става удобна за пренасяне от актьорите при изнасяне на представленията на кабуки.

Арх. Йоши Ямазакі се дипломира през 1988 г. и получава степен Master of Architecture през 1990 г. в университета Waseda в Токио. Специализира в Москва след спечелването на стипендия на японското министерство на културата. Публикува множество статии в списанията A+U, SD, Kenchiku Bunka и др. Изнася лекции в различни университети в Япония за руския авангард и архитектура. През 1994 в Токио основава ателие „Архипелаг“ и прави пространственото оформление на изложбата на Антонио Тапиес в Музея за модерно изкуство в Гумма. От 1996 г. преподава в Tokyo School of Art, а в периода 1999-2003 – и в архитектурния факултет на Waseda University.

Арх. Надя Иванова се дипломира в УАСГ през 1996 г. През 1997 двамата създават ателие Yamazaki+Ivanova architects. През октомври 2006 откриват офис в София.

Как изглежда вашият дом?

Надя: Апартамент в кооперация от 50-те години в центъра на София с френски прозорец към зелен вътрешен двор и балкон към улица с липи. Част от мебелите са правени по поръчка след построяването, други са по наш проект. Има стари японски скринове, шкафове, татами.

Йоши: Виждат се изгревът и залезът на слънцето.

Кое е любимото ви помещение?

Надя: Кухнята е мястото, където са събрани много любими за мен неща: цяла колекция от японски порцелан, книги и даже дипломният ми проект.

Йоши: 1,5 м² балкон.

Имате ли мебел, аксесоар, на който особено гържите?

Надя: Дървена кутия от „кейки“ за грим, която ползват актьорите от кабуки при гостуванията си в различни театри.

Йоши: Картините на нашия син са много скъпи за мен и издания от 20-те години на миналия век на списанието за руски авангард „СА“.

Каква е комбинацията от цветове, която харесвате в момента?

Надя: Обичам да работя с цветове и всеки ден имам различни идеи.

Йоши: Сега – бяло, зелено, червено.

Откъде черпите идеи за работата си?

Надя: От силните впечатления, запазени от пътуванията ми, и докосването с пространства, които не могат да се усетят от снимките в книга или списание.

Йоши: От непрекъснатото си движение.

Кои дизайнери цените?

Надя: Няколко архитекти и художници: Луис Бараган, Карло Скарпа, Марк Ротко, Кобори Еншу.

Йоши: Иван Леонидов, Йоже Плечник, Мис ван дер Рое, Малевич.

Коя е най-интересната къща, в която сте влизали?

Надя: Усещането за цялост и хармония от една вила в Помпей и кабинета на Гропиус в Баухаус, Ваймар.

Йоши: Домът на Мелников в Москва.

Тенденцията в архитектурата, която е модерна в момента или която според вас предстои да се превърне в мода?

Надя: Има тенденции, най-вече в България, които се надявам скоро вече да не са мода. Като тази например да се смятат за достатъчно условие за един интериор подбрани и подредени мебели и аксесоари на известни дизайнери.

Йоши: Не съм против модата в широкия смисъл на думата, но когато се отнася за архитектура, ми се струва като неуважение към клиента. След определен момент модата се превръща в болюк.

В кой материал откривате най-голям потенциал?

Надя: Светлината.

Йоши: И растенията.

Най-ценното, което научихте от своя опит в работата?

Надя: Първоначалното ми усещане и представа за конкретен проект е най-важното. През каквито и идеи да минавам, впоследствие се връщам към началото.

Йоши: Все по-добре разбирам думите на Луис Кан, че в началото на всяка архитектурна работа е важно смиренението.